

สังเคราะห์ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการส่งเสริมงานวิจัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2 ปีงบประมาณ 2562

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุรางค์ ธิติณิลนิต ตำแหน่ง นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการพิเศษ

นางสาวสุเพ็ญ จิยะพานิชกุล ตำแหน่ง นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการ

หน่วยตรวจสอบภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 2

เรื่อง การบริหารความเสี่ยง

ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 30 เรื่อง ดังนี้

ปัญญา บุรณะนนทสิริ (2549) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักอำนวยการ กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักอำนวยการ กระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านค่าตอบแทนและผลประโยชน์และการบริหารงาน ด้านค่าตอบแทนและผลประโยชน์เกือบทุกและด้านความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยการปฏิบัติงานด้านสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักอำนวยการ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น และให้โอกาสบุคลากรมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการบริหารงาน และให้ผลประโยชน์ตอบแทนกับผู้ที่ปฏิบัติงานอย่างแท้จริง พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น และสนับสนุนให้เกิดกับผู้บริหารรุ่นใหม่

ประกอบ กุลเกลี้ยง (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารความเสี่ยงเพื่อป้องกันคอร์รัปชันในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การคอร์รัปชันยังมีปรากฏในสังคมไทยและในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความซับซ้อนยากแก่การตรวจสอบ เนื่องจากวัฒนธรรมของคนไทยและของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดโครงสร้างสถานศึกษาไม่สอดคล้องต่อภารกิจที่เปลี่ยนไปสู่การกระจายอำนาจ รูปแบบการบริหารความเสี่ยงเพื่อป้องกันคอร์รัปชันในสถานศึกษา พบว่า มีองค์ประกอบต่าง ๆ คือ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) ดัชนีชี้วัดรูปแบบ 3) แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ ประกอบด้วย หลักการจัดการความเสี่ยง หลักการกระจายอำนาจแบบการมีส่วนร่วม หลักการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร และหลักการ

ควบคุมองค์กร แต่ละหลักการประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติและใช้การตรวจสอบความตรงของรูปแบบโดย การจัดการสัมมนาชุดเวลาสาธารณะรูปแบบ

ปิยะวรรณ มารวิชัย (2550) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท อีซี บาย จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน พนักงานมีความคิดว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง (ตามความรู้ของพนักงาน) ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานในทิศทางบวก ถ้าปัจจัยสภาพแวดล้อมดีส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานในเรื่องของ ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ตำแหน่ง และระดับเงินเดือนรวมถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมต่างก็ส่งผลต่อระดับ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน และผู้บริหารควรพิจารณาปัจจัยและบริหาร ปัจจัยเพื่อใช้เป็น ตัวกระตุ้นให้พนักงานสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุวิทย์ รันนนท์ (2550, หน้า 52-53) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงของธนาคารออมสินใน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ธนาคารออมสินมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงที่ เน้นไปด้านสินเชื่อ ด้านตลาด ด้านสภาพคล่อง และด้านปฏิบัติการ อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะการบริหาร ความเสี่ยงเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารงานของธนาคาร โดยการบริหารความเสี่ยงเป็นตัวช่วยลดปัญหา สามารถนำไปวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานของ ธนาคารออมสิน ตลอดจนสามารถเพิ่มศักยภาพของธนาคารให้องค์กรเจริญเติบโตต่อไปในอนาคต

อัจฉริยา อนัตพงษ์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงในการบริหารงานพัสดุ ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ผลการวิจัยพบว่า มีรายการความเสี่ยง 13 รายการ ซึ่งความเสี่ยงทั้งหมดอยู่ใน ระดับสูงถึงสูงมาก รายการความเสี่ยง 3 รายการแรก คือ 1) ผู้ขาย/ผู้รับจ้างไม่มีความพร้อมในการดำเนินการ 2) รับข้อมูลหรือแยกเอกสารจากหน่วยงานขอรับบริการล่าช้า และ 3) มีการยกเลิกการดำเนินการล่าช้า การ ยกเลิกสัญญาจากรายการความเสี่ยงที่เกิดขึ้นได้วิเคราะห์หาสาเหตุและสามารถจัดแนวทางการบริหารความเสี่ยง ได้ 9 แนวทางด้วยกัน ซึ่งการบริหารงานพัสดุสามารถนำแนวทางการบริหารความเสี่ยงไปปฏิบัติได้จริงและไป ขยายผลหรือต่อยอดในการบริหารความเสี่ยงของหน่วยงานอื่น ๆ ภายในองค์กรสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ครบถ้วนในการบริหารงานในภาพรวมทั้งองค์กร

ดวงใจ ช่วยตระกูล (2551, หน้า 317) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาของ สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความเสี่ยงในสถานศึกษาระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการเงิน ด้านความมั่นใจทางการ ศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย โดยปัจจัยความเสี่ยงของสถานศึกษาในเมือง นอกเมือง และในแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกัน

ปวีณา พุ่มพวง (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องด้านความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการ สถานศึกษาแบบธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการสถานศึกษาแบบธรรมาภิบาล โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เรียง จากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความสำนึกรับผิดชอบ และ

ด้านหลักความโปร่งใส ประสิทธิภาพของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ความสามารถในการพัฒนาทัศนคติทางบวกของนักเรียน ความสามารถในการแก้ปัญหาในโรงเรียนและความสามารถในการปรับเปลี่ยนและการพัฒนาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสถานศึกษาแบบธรรมาภิบาล และประสิทธิผลของสถานศึกษาจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา และประเภทของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การบริหารจัดการ 60 สถานศึกษาแบบธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง

วิฑูรย์ สมโต (2551, หน้า 57-60) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของธนาคารกรุงไทยในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ธนาคารกรุงไทยมีกระบวนการและวิธีการบริหารความเสี่ยง อยู่ในระดับเคร่งครัด คือ มีการกำหนดนโยบายด้านความเสี่ยงที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ระบุจุดที่มีความเสี่ยงตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไปจนถึงระดับบริหาร และครอบคลุมในทุกกิจกรรมของธนาคาร ดำเนินการให้มีการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงเป็นประจำ พร้อมทั้งสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อนำความรู้มาพัฒนาองค์กร

กรโกกร ภูมิไสว (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องความเสี่ยงในการบริหารงานสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความเสี่ยงในการบริหารงานสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 ภาพรวมของความเสี่ยงการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 2 ทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ โดยความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านการเงิน และความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบ มีความเสี่ยงในระดับต่ำ

กรรณิการ์ พงศ์กิตติธัช (2553, หน้า) ได้ทำการวิจัย เรื่องสภาพและปัญหาการบริหารความเสี่ยงในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารความเสี่ยงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน 2) ปัญหาการบริหารความเสี่ยงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับน้อยทั้งโดยรวมและรายด้าน 3) ผู้บริหารในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด เห็นว่าโรงเรียนมีการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน 4) ผู้บริหารโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด เห็นว่าโรงเรียนมีปัญหาการบริหารความเสี่ยงอยู่ระดับน้อยทั้งโดยรวมและรายด้าน 5) ครูในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด เห็นว่าโรงเรียนมีการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมากทั้งโดยรวมและรายด้าน และ 6) ครูในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด เห็นว่าโรงเรียนมีปัญหาการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อยทั้งโดยรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า ครูในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่เห็นว่าโรงเรียนมีปัญหาการบริหารความเสี่ยงด้านกลยุทธ์มากกว่าครูในโรงเรียนขนาดกลาง นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

กิงกาญจน์ คงจูน (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยงทางด้านการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา กรณีศึกษาเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 3 ใน 40 ขอบข่ายการบริหารจัดการสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารงานงบประมาณ 3) การบริหารงานบุคคล 4) การบริหารงานทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงในการจัดการศึกษา

ด้านบริหารงานวิชาการ คือ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ด้านการบริหารงบประมาณ คือ งบประมาณมีจำกัด ด้านบริหารงานบุคคล คือ ความปลอดภัยและขวัญกำลังใจ ด้านบริหารงานทั่วไป คือ ผู้เรียนมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์และการบริหารจัดการโรงเรียนในฝัน และได้ใช้กลยุทธ์ในการบริหารทั้ง 4 งาน มีการกระจายอำนาจและสร้างเครือข่ายชุมชน ข้อที่ดำเนินการบริหารความเสี่ยงน้อยที่สุด คือ ได้รวบรวมข้อมูลผลการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดทำแผนกลยุทธ์ในอนาคต

ณชธิญา ปัทมทัตตานนท์ (2553, หน้า ก) ได้ทำการวิจัย เรื่องการจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการความเสี่ยงของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปทุมธานี มีระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปทุมธานี มีระดับความสำคัญอยู่ระดับมาก 2) ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับปานกลางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ 3) การจัดการความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดปทุมธานีอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

นฤนาถ เอี่ยมตระกูล (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานของฝ่ายก่อสร้าง บริษัท พีริบิลท์ จำกัด มหาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานของฝ่ายก่อสร้าง 2) ประเมินความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานของฝ่ายก่อสร้าง 3) เสนอแนะแนวทางการตอบสนองความเสี่ยงและกิจกรรมการควบคุมความเสี่ยงของฝ่ายก่อสร้างบริษัท พีริบิลท์ จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานของฝ่ายก่อสร้างที่เป็นปัจจัยภายในที่สำคัญ ได้แก่ การจัดการบุคลากร ปัจจัยภายนอกที่สำคัญ ได้แก่ ผู้ควบคุมงาน ผู้ว่าจ้าง 2) ประเมินความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานของฝ่ายก่อสร้างที่สูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ขาดแคลนแรงงานช่วงฤดูทำนา ความล่าช้าในการอนุมัติและสั่งงานของผู้ควบคุมงาน ความล่าช้าในการตัดสินใจของผู้ว่าจ้าง และ 3) การตอบสนองความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานของฝ่ายก่อสร้างในระดับที่มีความเสี่ยงสูง คือ การจัดให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดหาแรงงานที่มีฝีมือมีคุณภาพโดยตรงหรือจ้างผู้รับเหมาช่วง จัดให้มีการประชุมงานร่วมกันกับผู้ควบคุมงาน ผู้ว่าจ้าง เพื่อติดตามงานและสรุปในขั้นตอนการดำเนินงานล่วงหน้า ส่วนแนวทางในการควบคุมความเสี่ยง คือ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและแรงงานให้มีคุณภาพ สามารถปฏิบัติตามกระบวนการจัดการที่กำหนดไว้

นฤมล บินหะยืออวัง (2553, หน้า 4-5) ได้ทำการวิจัย เรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านบริหารวิชาการ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านบริหารงบประมาณ ด้านบริหารทั่วไป 2) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีเพศเดียวกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่รายด้าน พบว่า ด้านบริหารวิชาการ และด้านบริหารบุคคลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 3) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รายงาน พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคลและด้านบริหารทั่วไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 4) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และ 5) ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

มนสิชา แสงวิ (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2) ศึกษาแนวทางในการจัดทำการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินงาน ด้านกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย แสดงว่าทั้ง 3 ประเด็น ผู้บริหารระดับสูงของส่วนงานสามารถยอมรับความเสี่ยงได้ แต่ต้องมีการควบคุมการปฏิบัติงานในด้านดังกล่าว ส่วนความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง แสดงว่าในประเด็นนี้ ผู้บริหารระดับสูงของส่วนงานไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ ต้องมีการจัดการกับความเสี่ยงในด้านการเงินและงบประมาณ ในภาพรวม การบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้ง 4 ด้านมีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย แสดงว่า สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ แต่ต้องมีกิจกรรมควบคุมในทุก ๆ ด้าน 2) แนวทางในการจัดทำการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรมีแนวทางดังนี้ ได้แก่ อันดับแรกจัดอบรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงให้แก่ผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับ อันดับที่สอง จัดทำแผนการบริหารความเสี่ยงโดยให้ความสำคัญต่อความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณ ซึ่งเป็นประเด็นความเสี่ยงต่อการได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลลดลงในอนาคต

ไพรวลัย คุณาสถิตชัย (2553, หน้า 78-80) ได้ทำการวิจัย เรื่องสภาพการบริหารความเสี่ยง ด้านการเงินของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับการปฏิบัติระดับมาก แนวทางการบริหารความเสี่ยงทางด้านการเงินของมหาวิทยาลัยขอนแก่น คือ 1) กำหนดนโยบายบริหารความเสี่ยงต้องเป็นนโยบายและบังคับผู้บริหารออกแบบแนวทางการปฏิบัติ กำหนดเรื่องความเสี่ยงในเรื่องการบริหารความเสี่ยง 2) มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน 3) มีหน่วยงานให้คำปรึกษาส่วนกลาง การปฏิบัติงานต้องมีการปรับปรุงกระบวนการเพื่อลดความเสี่ยง 4) เจ้าหน้าที่ที่มีสมรรถนะในการให้บริการและควรคัดเลือกผู้ปฏิบัติทางด้านการเงินและบัญชีอย่างรอบคอบ 5) การสื่อสารและให้ข้อมูลความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอโดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง 6) การจัดให้มีการอบรมและใช้กลไกการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่เหมาะสม 7) จัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบในการบริหารความเสี่ยง เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือในการดำเนินการและพัฒนาความสามารถในการบริหารความเสี่ยงของพนักงาน และ 8) ผู้ตรวจสอบภายในมีบทบาทสำคัญในการทำให้มั่นใจว่า องค์กรมีการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพในการจัดการความเสี่ยงในกรณีจำเป็นผู้ตรวจสอบภายในควรเสนอแนะประเด็นที่ควรได้รับการปรับปรุง

สาคร ช่วยดำรง (2553, หน้า ง) ได้ทำการวิจัย เรื่องการควบคุมภายในที่ส่งผลต่อความเสี่ยงของศูนย์ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ ผลการวิจัยพบว่า 1) ศูนย์การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอมีการควบคุมภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมการควบคุม การประเมินความเสี่ยงและกิจกรรมการควบคุมอยู่ในระดับมาก สำหรับการ ควบคุมภายในด้านสารสนเทศและการสื่อสารและด้านการติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง 2) ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอมีระดับความเสี่ยงทั้งโดยภาพรวมอยู่ในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล ความเสี่ยงด้านกระบวนการ ความเสี่ยง ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์อยู่ในระดับน้อย และ 3) การควบคุมภายในที่ส่งผลต่อความเสี่ยงของศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ คือ การควบคุมภายในด้านสารสนเทศและการสื่อสาร

สุมนา เสือเอก (2553, หน้า 1) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผู้บริหารชายมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกด้าน 3) ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีความเห็นต่อ การบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกด้าน และ 4) ผู้บริหารที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกับต่ำ และผู้บริหารที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางกับต่ำ มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ผู้บริหารที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกับปานกลางมีความคิดเห็นต่อการ บริหารความเสี่ยงของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

ปิยะรัตน์ เสนีย์ชัย (2554, หน้า 67-68) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหาร สถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก การบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ข้าราชการครูที่ ปฏิบัติงานในโรงเรียนต่างอำเภอในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 มีการแสดง ทัศนะต่อการบริหารแตกต่างกัน โดยที่ข้าราชการครูที่สังกัดในโรงเรียนขนาดเล็กมีทัศนะต่อการบริหารความ เสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาสูงกว่าข้าราชการครูในสังกัดในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่

พัชรินทร์ ขำวงษ์ (2554, หน้า ค) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงงานการเงิน บัญชีและพัสดุ ของสถานศึกษาภาครัฐแห่งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า มีความเสี่ยง 10 ปัจจัยเสี่ยง นำมาวิเคราะห์และจัดลำดับ ความเสี่ยงพบว่า ปัจจัยที่มีระดับความเสี่ยงสูงมาก 3 ปัจจัย คือ 1) เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีเป็นบุคคล เดียวกัน 2) พนักงานการเงินและบัญชีสามารถเบิกจ่ายเงินโดยลงลายมือชื่อเพียงคนเดียว และ 3) การใช้เงิน ผิดประเภทของเงินที่ได้รับงบประมาณ และระดับสูง 1 ปัจจัย คือ ขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในการ

กำหนดคุณสมบัติเฉพาะรายการ โดยผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) สถานศึกษาควรแบ่งแยกเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีเพื่อให้เกิดการควบคุมภายในที่ดี 2) การเบิกจ่ายเงินควรกำหนดผู้ลงลายมือชื่ออย่างน้อย 2 คน 3) ควรมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีในด้านที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สุรินทร์ อนุชिरาชีวะ (2554, หน้า 1) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและรายด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์ ด้านการบ่งชี้เหตุการณ์ ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านข้อมูลและการติดต่อสื่อสารอยู่ในระดับมาก ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านการตอบสนองความเสี่ยง ด้านการติดตามประเมินผลหรือรายงานอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผู้บริหารชายมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงต่ำกว่าผู้บริหารหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยและแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่โรงเรียนขนาดใหญ่กับโรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ในเรื่องของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรมควบคุมความเสี่ยงและการติดตามประเมินผล

ธีรพร เนาว์รุ่งโรจน์ (2555) ได้ทำการวิจัย เรื่องปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร สุดท้ายเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารความเสี่ยงขององค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จของระบบการบริหารความเสี่ยงของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เพื่อการเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้แก่ ปัจจัยด้านกระบวนการบริหารความเสี่ยง ปัจจัยด้านการสื่อสารให้เข้าใจแบบเดียวกัน ปัจจัยด้านความรู้ความสามารถของผู้บริหาร และปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ

ประวดี ยงบุตร (2555, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อยู่ในระดับมาก และแนวทางการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ นโยบายการบริหารความเสี่ยง โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง และกระบวนการบริหารความเสี่ยง 2) ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงทั่ว

ทั้งองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 นโยบายการบริหารความเสี่ยง องค์ประกอบที่ 2 โครงสร้างการบริหารความเสี่ยง และองค์ประกอบที่ 3 กระบวนการบริหารความเสี่ยง มี 6 ชั้น คือ 1. การกำหนดวัตถุประสงค์การบริหารความเสี่ยง 2. การระบุความเสี่ยง 3. การประเมินความเสี่ยง 4. การจัดการกับแต่ละความเสี่ยง 5. การสื่อสารความเสี่ยง และ 6. การเฝ้าระวังและติดตามความเสี่ยง ซึ่งทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

พิสันต์ จันทร์เขียว (2555) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารความเสี่ยงด้านคุณภาพการศึกษาโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก โดยผู้บริหารมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการโรงเรียน โดยปฏิบัติในเรื่องช่วยเหลือโรงเรียนในเครือข่ายด้านวิชาการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่วนในด้านทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบการศึกษา ผู้บริหารมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยง โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อีกทั้งควรมีการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสม ในด้านระบบการจัดการและกระบวนการผลิตสื่อ นั้น มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่เหมาะสมสำหรับครูผู้สอนนำไปวางแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับการบริหารการศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบทางราชการอย่างเหมาะสม และด้านการประกันคุณภาพ มีการประชุมวางแผนเกี่ยวกับการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมการอบรมเตรียมรับการประเมินการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก

นันทินิตย์ ท่าโพธิ์ (2556, บทความ) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาสภาพการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ในภาพรวมของขั้นตอนการบริหารความเสี่ยง พบว่า ระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีขั้นตอนการระบุความเสี่ยง ขั้นตอนการสร้างแผนภูมิความเสี่ยง และขั้นตอนการวางแผนกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง มีระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง และขั้นตอนการติดตามประเมินผล ที่มีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาสภาพการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 ในภาพรวมของกลุ่มงาน พบว่า ระดับการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลางทุกกลุ่มงาน ยกเว้นกลุ่มงานบริหารงบประมาณ ซึ่งมีระดับการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงของแต่ละกลุ่มงาน พบว่า ขั้นตอนการติดตามประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดทุกกลุ่มงาน ยกเว้น กลุ่มงานบริหารบุคลากร พบว่า ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยงมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่า ขั้นตอนการสร้างแผนภูมิความเสี่ยงมีค่าน้อยที่สุดในทุกกลุ่มงาน

สมชิต บรรทัด (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่องศึกษาระดับการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา ในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการ

บริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 และเพื่อเปรียบเทียบระดับการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา ในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา รายด้านแล้วปรากฏว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการเงิน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2) การบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา ในจังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารความเสี่ยงของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ 5-10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการดำเนินงานและความเสี่ยงด้านการเงิน ส่วนข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 5-10 ปีและมีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ

สาวิตรี จ้วนหอม (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยความเสี่ยงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยความเสี่ยงในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 ในภาพรวมอยู่ระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละตัวแปรก็พบว่าอยู่ในระดับมากทุกตัวแปร ยกเว้น ตัวแปรที่ 4 ปัจจัยความเสี่ยงด้านการเมืองและกฎหมายมีระดับปัจจัยความเสี่ยงอยู่ในระดับปานกลาง 2) ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 พบว่า ประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คุณภาพโดยทั่วไป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และความพึงพอใจในการทำงานอยู่ในระดับมาก ส่วนการขาดงานและการลดอัตราการออกกลางคันของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยความเสี่ยงกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 1 พบว่า มีความสัมพันธ์กันในการบวกลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้น ปัจจัยความเสี่ยงด้านปัญหาเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

ขวัญญานันท์ แก้วนุชนาวี (2559) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยงในการทำงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารจัดการความเสี่ยงของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ของครู ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการทำงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี เขต 17 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการทำงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี เขต 17 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) การบริหารจัดการความเสี่ยงในการทำงานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี เขต 17 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านปัจจัยภายนอก ที่พบว่า ความเสี่ยงของผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธีรศักดิ์ ใจห้าว (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่องความมีประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรของกองทัพอากาศ ด้านการเงิน การบัญชี และงบประมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์ประกอบของการบริหารความเสี่ยงและประสิทธิภาพของการบริหารความเสี่ยง ด้านการเงิน การบัญชี และงบประมาณของกองทัพอากาศ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทั้งแปดด้าน ซึ่งประกอบด้วย การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความเข้าใจในระบบบริหารความเสี่ยง การปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง กระบวนการบริหารความเสี่ยง การสื่อสาร การวัดผลความเสี่ยง การฝึกอบรม และการติดตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง ส่งผลให้การบริหารความเสี่ยงมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จมากที่สุด คือ การปฏิบัติตามแนวทางการบริหารความเสี่ยง

วิวัฒน์ ตูจันงค์ (2560, หน้า 1) ได้ทำการวิจัย เรื่องรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา จ.นครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า

1) สภาพการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมมีระดับการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับมาก

2) รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านการเงิน และความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบ

3) ผลการประเมินรูปแบบ คำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายตามภารกิจหลักของสถานศึกษาและเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการราชการประจำปีของต้นสังกัด

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวสรุปได้ว่า

การบริหารงานขององค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทุกองค์กรจะตั้งวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจน เช่น เพื่อคุณภาพการศึกษา เพื่อสร้างผลกำไร เพื่อการให้บริการประชาชน เป็นต้น ไม่ว่าจะกำหนดวัตถุประสงค์ไว้เช่นใดก็ตามการบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้จะไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามที่ตั้งไว้เพราะองค์กรมักประสบกับความเสี่ยงอยู่เสมอ ทั้งนี้ อาจปรากฏในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น สูญเสียต่อทรัพย์สิน สูญเสียโอกาส เสียเวลาดำเนินงาน หรือสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เป็นต้น ซึ่งความเสี่ยงดังกล่าว หมายถึง โอกาสที่จะเกิดความ

ผิดพลาด ความเสียหาย การรั่วไหล การสูญเปล่า หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ หรือการกระทำใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตและมีผลกระทบหรือทำให้การดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน การเงิน และการบริหาร โดยความเสี่ยงจำแนกได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ความเสี่ยงทางด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : SR)
2. ความเสี่ยงทางการเงิน (Financial Risk : FR)
3. ความเสี่ยงทางการปฏิบัติงาน (Operational Risk: OR)
4. ความเสี่ยงด้านกฎหมาย และข้อกำหนดผูกพันขององค์กร (Compliance Risk : CR)

ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐได้มีการนำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์กร เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจาก องค์กรภาครัฐเป็นองค์กรที่ไม่ได้มุ่งแสวงหากำไร ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง จึงเป็นการมุ่งเน้นการบริหารความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ทำให้ภาครัฐสามารถควบคุมความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายการบริหารแผ่นดินของรัฐบาล ช่วยให้มีการใช้งบประมาณได้อย่างคุ้มค่ามากที่สุด มุ่งเน้นให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐนั้น ๆ เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งในแต่ละหน่วยงานภาครัฐจะมีภารกิจงานที่แตกต่างกัน การบริหารความเสี่ยงย่อมแตกต่างกันออกไป ซึ่งหลักการบริหารความเสี่ยงที่ดี ต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ ระบุความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง จัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง รายงานและติดตามผล ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบของกระบวนการบริหารความเสี่ยงตามคู่มือการบริหารความเสี่ยงของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting) 2) การระบุความเสี่ยง/เหตุการณ์ความเสี่ยง (Identify Risk) 3) การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) 4) การจัดการและจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง (Risk Response) และ 5) การรายงานและติดตามผล (Reporting and Monitoring) โดยขั้นตอนการบริหารความเสี่ยงมี 3 ขั้นตอน คือ

1. จัดให้มีโครงสร้างของการบริหารความเสี่ยง เช่น มีคณะกรรมการรับผิดชอบโดยตรงกำกับดูแลการบริหารความเสี่ยงในระดับองค์กรสูงสุดจะมีกรรมการคอยตรวจสอบหน่วยงานในสังกัดให้ดำเนินการตามที่คณะกรรมการกำกับนโยบาย เชื่อมโยงการบริหารความเสี่ยงกับการควบคุมภายในจะเป็นสิ่งที่ลดปัญหาต่าง ๆ ของหน่วยงานได้

2. การกำหนดขอบเขต กรอบแนวทางการบริหารความเสี่ยงและวัฒนธรรมองค์กรด้วยการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งระดับความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ เพื่อให้การบริหารความเสี่ยงเป็นกลยุทธ์ที่ต่อเนื่องและเป็นแบบบูรณาการ

3. การดำเนินการตามกระบวนการบริหารความเสี่ยง 5 ขั้นตอน ประกอบด้วยการระบุผลตอบแทนหรือผลลัพธ์ที่ต้องการอย่างชัดเจนเพื่อให้ทุกคนเข้าใจได้ สามารถวัดผลและระบุหลักเกณฑ์ของการวัดผลได้ มีความเป็นไปได้ที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามสภาพการดำเนินธุรกิจ/ระยะเวลา/ทรัพยากรที่ได้รับการจัดสรร มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ส่วนอื่น ๆ ในองค์กรหรือสัมพันธ์กับเป้าหมายในระดับที่สูงกว่า และมีการระบุเวลาที่ต้องการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการที่สำคัญประการหนึ่งในระบบการบริหารจัดการที่ดี เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นกระบวนการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ โดยพยายามลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหาย เพื่อให้ระดับของความเสียหายหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้หรือควบคุมได้ รวมถึงสามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายตามภารกิจหลักขององค์กรเป็นสำคัญ และทั้งนี้การบริหารความเสี่ยงนั้นจำเป็นต้องทำควบคู่กับการกำกับดูแลและการควบคุมภายในอย่างมีประสิทธิภาพและถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการที่ทุกส่วนในองค์กรต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง เพื่อสร้างระบบบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมและจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในระดับหนึ่งว่าการดำเนินงานจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้าพเจ้านำสรุปผลการสังเคราะห์ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการบริหาร/การจัดการศึกษา/การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้

วัฒนธรรมองค์กรเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรควรเป็นผู้สื่อสารถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง และเป็นต้นแบบในการบริหารความเสี่ยง รวมถึงสร้างวิธีการนำการบริหารความเสี่ยงไปใช้ให้เห็นผลในทางปฏิบัติ โดยกำหนดให้มีการใช้ภาษาความเสี่ยงที่ตรงกัน มีการกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ และมีระบบการประเมินความเสี่ยงในรูปแบบเดียวกัน กำหนดบทบาท หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับผิดชอบความเสี่ยงแต่ละเรื่อง สนับสนุนให้มีการกำหนดวาระเรื่องความเสี่ยงในการประชุมหลัก ๆ ขององค์กร และส่งเสริมให้มีการแบ่งปันประสบการณ์การบริหารความเสี่ยงระหว่างกลุ่มงานเพื่อสื่อสารประโยชน์ของการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประโยชน์ที่จะได้รับการดำเนินการบริหารความเสี่ยง มีดังนี้

1. ช่วยสร้างโอกาสและเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงาน
2. ตระหนักถึงภัยคุกคามที่ยังมาไม่ถึง และลดการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้
3. ช่วยปกป้องการปฏิบัติงาน ปรับปรุงระบบงาน และการวางแผน
4. สร้างฐานข้อมูลความรู้ที่มีประโยชน์ต่อการบริหาร และการปฏิบัติงานในองค์กร
5. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่าง ๆ ที่สำคัญขององค์กรได้ทั้งหมด
6. สร้างคุณค่าให้การทำงาน และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้องค์กร
7. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงานและช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
8. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
9. สนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารโดยมองเป้าหมายในภาพรวมและช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมาย โดยสามารถลดอุปสรรคหรือสิ่งที่ไม่คาดหวังที่อาจเกิดขึ้นได้

การนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์กร จึงช่วยเป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่าการดำเนินการต่างๆ ขององค์กรจะมีการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากการบริหารความเสี่ยงเป็นการทำนายอนาคตอย่างมีเหตุมีผล มีหลักการและหาทางลดหรือป้องกันความเสียหายในการทำงานแต่ละ

ขั้นตอนไว้ล่วงหน้า หรือในกรณีที่พบกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดก็จะประสบกับปัญหาน้อยกว่าองค์กรอื่นหรือ หากเกิดความเสียหายขึ้นก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าองค์กรที่ไม่มีการนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาใช้เพราะได้มีการเตรียมการไว้ล่วงหน้า ดังนั้นการนำกระบวนการบริหารความเสี่ยงมาช่วยเสริมร่วมกับการทำงานจะช่วยให้ภาระงานที่ปฏิบัติอยู่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้และป้องกันโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย และปัญหาที่จะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานได้เป็นอย่างดี